Lees hier de volledige speech van Mark Rutte op het VVD-Congres in het World Forum te Den Haag

Dames en heren,

We leven in onzekere en moeilijke tijden juist in deze tijd is er behoefte aan een partij die bereid is verantwoordelijkheid te nemen en die niet wegloopt voor moeilijke beslissingen juist in deze tijd is de VVD heel hard nodig.

Ik wil u vandaag bedanken dat u mij opnieuw het vertrouwen heeft gegeven uw lijsttrekker te mogen zijn ik vind het een eer een ijzersterke lijst te mogen aanvoeren met veel ervaren Kamerleden en nieuw liberaal talent.

Maar ik zeg u eerlijk ik baal ervan dat het zo snel nodig is ik baal dat we niet door konden gaan met ons werk

Dat sommige maatregelen die echt noodzakelijk zijn… en waarvan wij ten diepste geloven dat ze Nederland sterker maken net de eindstreep niet gehaald hebben. Bijvoorbeeld de wet werken naar vermogen. Waarmee we ons ideaal mogelijk hadden kunnen maken om de sociale zekerheid te richten op wat mensen kunnen, in plaats op wat ze niet kunnen. Waarmee we de onacceptabele instroom van twee schoolklassen per dag in de Wajong een halt hadden kunnen toeroepen. Ik baal ervan dat dit voorstel op de plank moest, in plaats van in het staatsblad.

Maar tegelijkertijd ben ik trots. Trots op wat ik met mijn team al heb bereikt. Wat de VVD heeft bereikt.

Uw stem heeft verschil gemaakt. We hebben in bijna twee jaar veel gerealiseerd waar we al jaren voor knokken.

-Minder ministers

-Minder ministeries

-Soberder wachtgeld

-Minder regels

-Minder papierwerk voor ondernemers

-Rechten voor slachtoffers

-Straffen van daders

-Je blijft met je handen af van politie en ambulancepersoneel

-Verpleegkundigen worden weer als vakmensen behandeld

-Strenger asielbeleid

-Aanpakken van illegaliteit

-Shocktherapie voor de culturele sector

-Slimmere ontwikkelingshulp voor fors minder geld

-Hardere Fraudebestrijding

-Meer Taal en rekenen

-Beter Technisch onderwijs

-Investering in Topsectoren

-Simpeler loonaangifte

-Minder subsidies

-Meer wegen

-Zorg dichterbij huis

-Werken voor je uitkering

En tot slot, …de begroting op orde.

Het is niet niks. En toch zeg ik u: het is niet genoeg.

We willen graag doorgaan. Bijvoorbeeld met het aan de slag helpen van mensen in de bijstand Het terugdringen van de zorgkosten Het tegengaan van scheefwonen.

Maar we moesten ermee stoppen en dat doet pijn. Voor ons. En voor heel hardwerkend Nederland.

We sloten een compromis dat niet ons verkiezingsprogramma zal zijn. Want u weet: wij verlagen liever de uitgaven, dan dat we de lasten verhogen.

Wij kozen niet de makkelijke weg. Dat heeft de VVD nooit gedaan. Wij gingen er niet vandoor, maar deden wat er op dat moment moest gebeuren

Voor een gezonde begroting en een betrouwbare overheid. Want een land in economische crisis, moet bestuurbaar blijven Het was misschien makkelijker geweest als ik na de val van het kabinet in de verkiezingsstand was gaan staan.. Als ik had geroepen dat de VVD gelijk heeft en andere partijen ongelijk. Als ik mijn kop in het zand had gestoken voor de problemen waar we voor staan.

Maar als ik dat had gedaan was ik geen haar beter geweest dan partijleiders die vooral het beste willen voor hun club, maar niet perse voor het land.

Als minister president, als lijsttrekker, in Den Haag en in Brussel, heb ik steeds hetzelfde doel voor ogen: Wat is het beste voor Nederland?

En nee, het beste voor Nederland is niet een Nederland met meer Europa, dat zich overgeeft aan een politieke unie. En nee, het beste voor Nederland is ook niet een Nederland zonder Europa, dat zich terugtrekt achter de dijken. Het beste voor Nederland, dames en heren, is een Europa met meer Nederland. Met meer VVD.

Een zuinig Europa, dat zich aan de regels houdt. Dat onze economische belangen beschermt en de welvaart vergroot. Dat een aantal kerntaken goed regelt, maar zich niet bemoeit met wat we zelf kunnen. Waar je vrij bent om eigen keuzes te maken, tot je de normen overschrijdt.

Te lang is dat niet gebeurd. Regels werden opgerekt en landen leunden achterover. Een schuldencrisis was het gevolg.

En wat ik nu zo volstrekt ongeloofwaardig vindt, is dat sommige partijen doen alsof er een simpele oplossing is. Een oplossing die ze wel vaker toepassen: weglopen. Eruit stappen. De boel de boel laten. In de hoop dat een ander het probleem oplost. Of dat het probleem vanzelf verdwijnt.

Maar dat is niet eerlijk. Als je in de politiek zit mogen mensen van je verwachten dat je met oplossingen komt die werken voor het land. Niet met schijnoplossingen die werken in de peilingen.

De VVD zal nooit weglopen

Dat VVD zal nooit wegkijken

De VVD zal voorop lopen!

Toen we twee jaar geleden campagne voerden, zei ik het al: Het gaat er niet om de boel bij elkaar te houden. We moeten de boel in beweging krijgen.

En dat hebben we gedaan. Tegen de stroom in. En die stroom is niet minder geworden. Sterker nog: als we nu niet doorroeien, drijven we weer af.

De staatsschuld is tot boven de 400 miljard gestegen. Omgerekend heeft elke kapper, buschauffeur, slager….elke werkende Nederlander…. een schuld van 50.000 euro. Bij elke baby ligt een rekening van 25.000 euro in de wieg. En zonder dat we ook maar iets afbetalen kost die schuld ons 10 miljard per jaar; Vijf keer zoveel als wat we uitgeven aan kinderopvang, twee keer zoveel als naar politie gaat en net zoveel als in het basisonderwijs wordt geïnvesteerd.

En ik begrijp werkelijk niet dat er partijen zijn die dat nog niet genoeg vinden. Die meer schulden willen maken, zogenaamd om de economie te stimuleren. Als dat waar is dan zou Griekenland de grootste groei in Europa hebben.

We moeten minder uitgeven en meer verdienen. We moeten zaken fundamenteel anders gaan doen. We kunnen ons geen half miljoen mensen in een uitkering permitteren die eigenlijk wel kunnen werken. We kunnen ons niet veroorloven dat een gemiddeld gezin straks de helft van het inkomen kwijt is aan de zorg.

En we kunnen ook niet toekijken hoe kansarme immigranten gebruik maken van onze voorzieningen, zonder zelf iets bij te dragen.

We zijn het verplicht om in te grijpen. Voor onze overheidsfinanciën.

Maar nog veel belangrijker. Voor alle Nederlanders. Mensen hier in de zaal en mensen thuis kijken met groeiende bezorgdheid naar het nieuws. U bent misschien bezorgd over uw baan, uw huis, uw pensioen.

U vraagt ons, de politiek, om oplossingen.

Maar u vraagt ook om u daarbij zo min mogelijk te raken. Liever niet bezuinigen op kinderopvang, de reiskostenvergoeding en geen hoger btw-tarief.

En ik begrijp die zorg. De afspraken die wij gemaakt hebben om de begroting op orde te brengen raken ook de hardwerkende Nederlander. De ruggengraat van onze samenleving. Als de VVD het voor het zeggen krijgt gaan we een aantal van die maatregelen vervangen. Dat zult u straks zien in ons verkiezingsprogramma.

Want ik sta er voor dat werken loont, dat ondernemerschap de motor is van onze economie, dat onderwijs iedereen de kans geeft om goed voorbereid aan de start te verschijnen, dat iedereen de zorg krijgt die hij of zij nodig heeft, en dat het verstikkende vangnet van hulpverlening, van het zieligheidsdenken, plaats maakt voor een systeem gericht op wat mensen wel kunnen.

Dat is hard nodig. Wie dat niet doet neemt mensen niet serieus en schrijft ze af. Liberalen zullen dat nooit doen. De VVD zal dat nooit doen. En wat ik ook nooit zal doen, is wat vorige kabinetten wel deden. Een crisis opvangen door nog meer geld uit te geven. Met nog meer schulden maken. Wij voelen de desastreuze gevolgen daarvan nog elke dag.

-In 2008 waarschuwde ik voor een schuldenberg, maar het kabinet sprak over “het stimuleren van de economie”

-In 2010 wilde ik bijna dertig miljard bezuinigen, maar links zette me weg als een cijferfetisjist.

-Twee jaar geleden presenteerde ik een regeerakkoord met 18 miljard aan bezuinigingen, maar veel partijen noemden het asociaal.

Dames en heren, het kan verkeren. Dezelfde partijen boeken nu geruisloos die 18 miljard in hun verkiezingsprogramma in. En sommigen zetten daar voor 2013 nog eens 12 miljard bovenop.

Hoe geloofwaardig ben je als partij als je steeds achter de feiten aanloopt? Maar nog erger zijn partijen die hun ongelijk nooit zullen toegeven. Die blijven leven in een tijd van behoudzucht, verworven rechten en potverteren.

Soms, dames en heren, als ik zwaar getafeld heb, stel ik me weleens voor wat er gebeurt als Nederland na de verkiezingen in handen zou vallen van de pessimisten, de socialisten en de weglopers.

Ik schrik dan zwetend wakker, omdat ik Emile Roemer in het torentje zie zitten. Bij de voordeur hangt een pinautomaat. Een flappentap van de Staat die geleend geld uitspuugt. Ernaast hangt een Grote Rode Brievenbus. Uit die brievenbus klinkt een charmante stem die veel lijkt op Holle Bolle Gijs: “Geld hier, Geld hier. Dank u”.

Wat Nederland nodig heeft is niet behoudzucht en potverteren. Wat Nederland nodig heeft is doorpakken en vooruitkijken.

Zoals we dat in de geschiedenis steeds hebben gedaan als het moeilijk werd.

Nederland is niet gefinancierd op de pof. Nederland is gebouwd op keihard werken. Op mensen die niet alleen verantwoordelijkheid namen voor zichzelf, maar ook voor volgende generaties. En iedere generatie stapte weer op de schouders van de vorige. Eeuw na eeuw namen Nederlanders het heft van hun eigen geluk verder in handen. Stap voor stap en steen voor steen is hard gebouwd aan ons sterke vrije land.

We ontgonnen veen en klei

Dreven handel met de hele wereld

En maalden onze huizen droog in de polders

Zo ontstond een land dat tot de top behoort. Een land waar mensen van over de hele wereld komen kijken.

Naar onze deltawerken

Het toonaangevende bedrijfsleven

Naar de manier waarop wij als vrije samenleving de ruimte geven aan moeilijke onderwerpen als abortus en euthanasie. President Obama heeft onlangs gepleit voor het homohuwelijk. 11 jaar nadat wij het hebben ingevoerd.

Nederland is toonaangevend, dat blijkt keer op keer.

Vorige week nog mocht ik de beursgang van het vertrouwde, maar vernieuwende Douwe Egberts meemaken. Ze hebben getwijfeld om het hoofdkantoor in Londen of Geneve te vestigen. Maar ze kozen Amsterdam.

In dezelfde week was er meer goed nieuws: Tomtom, een Nederlands topbedrijf, liet het hoofd niet zakken toen het een paar jaar tegen zat. Ze gingen door met innoveren en kondigden een prachtige deal met Apple aan. Zo wijzen de routekaarten die in Nederland gemaakt worden ook in China de weg.

Dit alles bewijst dat we de afgelopen jaren goede keuzes gemaakt hebben. Nederland is weer een land waar topspelers hun hoofdkantoor willen hebben. Van ondernemingen met meer dan 250 jaar geschiedenis, tot bedrijven uit de nieuwe economie.

En niet alleen wil men zich hier vestigen, steeds meer wil men ook een stukje Nederland naar zich toe halen. Van New York tot Tokio willen ze ons design, onze wetenschappers…en zelfs onze fietspaden.

Hoe doen ze dat toch? Die gekke Nederlanders? Ik zal het u zeggen. Dat komt door ons eeuwige doorzettingsvermogen. Door de drang naar een beter leven. Voor onszelf en onze kinderen.

De VVD is altijd een partij geweest die generaties niet tegen elkaar opzet, maar met elkaar verbindt.

Vanaf 2011 gaan de eerste babyboomers met pensioen. Mijn oudste broer bijvoorbeeld, - ja ik ben een nakomertje- die zijn hele leven als handelaar werkte. Hij hoort tot een generatie die na de oorlog meehielp met de opbouw van onze welvaart. Die heeft gestreden voor vrijheden waar wij vandaag allemaal van profiteren. Gelijke rechten voor mannen en vrouwen, homo-emancipatie, de pil.

Maar ook een generatie die in de jaren tachtig heeft moeten ervaren dat economische bloei niet samen kan gaan met een eindeloze groei van de verzorgingsstaat. Ze zagen voorzieningen minder luxe worden, gingen meer betalen voor de studie van de kinderen en zagen hun spaargeld op de aandelenmarkt verdampen.

Een generatie die nu misschien denkt: ik heb al zoveel gewerkt en zoveel klappen opgevangen: nu is het mijn tijd.

Maar die generatie weet donders goed dat het zo simpel niet ligt. Omdat de wereld opnieuw is veranderd. Mensen worden steeds ouder. Concurrentie uit Brazilie, China en India neemt toe. Het pensioen staat onder druk. Maar het laatste wat die generatie wil is de pensioenpotten opmaken en niks overlaten voor hun kinderen. Daar hebben ze niet al die jaren zo hard voor gewerkt.

Tijden veranderen en we moeten vooruit.

En dat weten ook de jongeren.

Sommigen zijn nog opgevoed door ouders die denken dat er ook een B-kant op een CD zit. Die bij pingen aan tafeltennis denken. Terwijl ze zelf via internet hun huiswerk inleveren en wereldberoemd kunnen worden via youtube.

Jongeren die weten dat zij straks met 2 werkenden op 1 oudere ons land draaiende moeten houden. Jongeren die in de collegebanken overijverige studenten uit China of India tegenkomen. Jongeren die met hun handen willen werken, maar steeds meer arbeidsmigranten uit Midden en Oost Europa de vacatures zien vervullen.

Een generatie die nu misschien denkt: ik hoef nergens op te rekenen en zal keihard moeten werken om er iets van te maken. Een eigen huis, een baan: niets lijkt zeker..

Maar die óók weet dat dat zo simpel niet ligt. Dat flexibiliteit juist een nieuwe vorm van zekerheid is Dat er krapte zal ontstaan op de arbeidsmarkt en juist behoefte aan mensen die mondig, zelfstandig en vakkundig zijn. Die barsten van het zelfvertrouwen.

Er zijn mensen die de belangen van de jongere en de oudere generatie tegenover elkaar zetten. Als twee kampen. Waar de een alleen maar ten koste van de ander kan winnen. Ik zet ze naast elkaar. Sterker nog: ze staan naast elkaar.

Ouderen van nu willen de erfenis voor volgende generaties fatsoenlijk achterlaten. Net zoals hun ouders deden. En jongeren willen dat hun ouders en grootouders; de mensen die ons land hebben opgebouwd, een goed bestaan hebben.

Jongeren en ouderen hebben een gezamenlijk doel. Dat is ook mijn doel, dat is ook ons doel. Vooruitgang!

Als mensen over vijftig jaar op onze tijd terugkijken, zullen ze niet de generaties zien.

Maar wel de bijdragen van die generaties aan de ontwikkeling van ons land.

Die zullen positief zijn. Dat is onze verantwoordelijkheid! Niet ons eigen belang of verworven recht, maar de vraag of we iets beters tot stand brengen. In de afgelopen 64 jaar is dát altijd de drijfveer geweest van de VVD. Mensen konden en kunnen op ons rekenen

Dat was zo na het rampzalige beleid van Den Uyl. Dat was zo na de crisis van de jaren 80 En dat is ook nu het geval.

We willen niet scoren op de korte termijn. We willen iets achterlaten dat blijft.

Ik wil dat mensen over tien jaar nog steeds naar Nederland komen om te leren van onze infrastructuur, onze bedrijvigheid en onze arbeidsmarkt.

Naar hoe bedrijven als Douwe Egberts en Tom Tom dan nog altijd bloeiend en internationaal succesvol zijn. Maar ook naar hoe ze dan plaats bieden aan mensen met een arbeidshandicap. Omdat we deze mensen dan niet meer afschrijven. Naar hoe een 55 jarige programmeur de overstap maakt naar het onderwijs, om wiskunde te geven. Want we benutten de ervaring van oudere werknemers dan optimaal.

In het Nederland dat ik over 10 jaar voor mij zie bruist het van talent en bedrijvigheid. En mensen zullen van overal komen kijken hoe we dat voor elkaar kregen.

Maar ik denk dat ze niet alleen daarvoor zullen komen kijken.

Ze zullen ook komen kijken hoe we zo sterk uit de crisis konden komen. Hoe we als klein land zo'n invloed hebben gehad op een werkend Europa. Hoe mensen hier gelukkig zijn, zonder dat de overheid dat voor ze regelt. Hoe we iets voor elkaar over hebben, zonder dat er een subsidie voor nodig is. Ze komen hier en zullen vragen: Hoe flikten ze het: die gekke Nederlanders?

En mijn antwoord zal zijn: Niet met vooruitschuiven, maar met doorpakken, zoals wij Nederlanders altijd gedaan hebben. Én natuurlijk doordat Nederland op 12 september 2012 massaal VVD heeft gestemd.

Ik reken op u! En Nederland rekent op ons!